

۱۲ ویژگی والدین خوب

ویژگی های مشترک والدین خوب کدام ها هستند؟ آیا کارهای مشخصی وجود دارند که با انجام آن ها تبدیل به والدین خوب یا بد می شویم؟ همین طور است، تعریف والدین خوب مطلق و ثابت نیست. چیزی که ممکن است به نظر یک نفر از ویژگی های والدین خوب باشد، ممکن است در قالب تعریف شخص دیگری ننگجد اما عموماً این ویژگی ها و عادات در والدینی که مهارت های فرزند پروری مناسب را تمرین می کنند، قابل مشاهده هستند.

۱. راهنمایی و حمایت به جای فشار و تقاضا.

والدین به طور طبیعی تمایل دارند کودک موفق شود و ممکن است برای تمرین موسیقی، کسب نتایج بهتر در ورزش و یا گرفتن نمره های عالی در مدرسه، کودک را تحت فشار قرار دهند و سعی کنند با رشوه و یا حتی تنبیه او را در مسیری که می خواهند، قرار دهند. واقعیت این است، پدر و مادر خوب بودن به معنی انتظارات زیاد نیست بلکه به معنی حمایت و ایجاد انگیزه در شرایط مقتضی است .

۲. اجازه می دهند کودک مستقل باشد.

والدین خوب، می دانند که کودکان دوست دارند کارهایشان را به طور مستقل انجام بدهند، این کارها می تواند شامل تکالیف مدرسه، پیدا کردن دوست و یا کارهای عادی و روزمره باشد. بهترین کاری که به عنوان والدین می توانیم انجام دهیم این است که کودکان را به سمتی هدایت کنیم که خودشان بتوانند کارهایشان را انجام دهند. ممکن است تشخیص اینکه چه قدر باید کمک کنیم و یا چه قدر باید به کودک اجازه بدهیم خودش به تنهایی کاری را انجام بدهد، کمی سخت باشد اما به عنوان یک قانون کلی، کمک کردن به کودک با هدف آموزش شیوه انجام کار ایرادی ندارد. با این روش، کودک سرانجام قادر به انجام مستقل همان کار خواهد بود.

برای مثال، انجام تکالیف کودک توسط والدین و یا ایستادن کنار زمین بازی برای دیکته کردن روش بازی به هیچ وجه مناسب نیستند اما اگر به کودک نشان بدهید که چگونه می تواند روی مشکلات مربوط به تکالیفش کار کند و یا مشکلاتی را که با دوستش دارد با روش احترام آمیز حل کند، ابزار خوبی را برای آینده به او خواهید داد.

۳. به یاد دارند که کودکان همیشه در حال مشاهده هستند.

در مورد یکی از دوستانتان چیزی فهمیده اید که نمی توانید از گفتنش به دیگران صرف نظر کنید؟ دوست دارید به همسایه ای که کار بی ادبانه و اهانت آمیزی انجام داده، ناسزا بگویید؟ با وجود اینکه هیچ کدام از ما نمی توانیم همیشه بی عیب و نقص باشیم اما والدین خوب، می دانند که کودکان از الگوهایی که ما برای آن ها می سازیم، درس می گیرند. اگر می خواهیم کودکان مهربان، خوش رفتار و همدل باشند، باید سعی کنیم به بهترین شکل ممکن رفتار کنیم و به دیگران احترام بگذاریم.

۴. هیچ وقت با کودکان بد رفتاری و کینه توزی نمی کنند و آن ها را تحقیر

نمی کنند .

آیا والدین می توانند ناگهان کنترل اعصابشان را از دست بدهند و فریاد بزنند؟ البته که می توانند! همه ما انسان هستیم اما توهین، تحقیر و اهانت به کودک هرگز روش خوبی برای آموزش نیست. آیا دوست دارید با خودتان این طور رفتار شود؟

۵. هر روز عشق شان را به کودک نشان می دهند.

همه ما گاهی اوقات بیش از حد مشغول هستیم و خیلی آسان است که فراموش کنیم زمانی را برای نشان دادن احساساتمان به کودک در نظر بگیریم. کارهای کوچک مثل نوشتن یک یادداشت کوتاه و قرار دادن آن در کیف غذای کودک می تواند ارتباط شما را عمیق تر و نزدیک کند و به کودک نشان دهد که چه قدر به او عشق می ورزید.

۶. وقتی اشتباه می کنند، معذرت خواهی می کنند.

احتمالا به کودک یاد داده اید که به اشتباهاتش اعتراف کند و به خاطر انجام آن ها معذرت خواهی کند و تلاش کند آن را جبران کند. والدین هم از این قاعده مستثنی نیستند. والدین خوب می دانند که امکان دارد همه پدر و مادرها اشتباه کنند و از اشتباهاتشان درس بگیرند و به کودکان نشان بدهند که باید مسئولیت اشتباهاتشان را گردن بگیرند.

تعریف والدین خوب مطلق و ثابت نیست. چیزی که ممکن است به نظر یک نفر از ویژگی های والدین خوب باشد، ممکن است در قالب تعریف شخص دیگری ننگد اما عموما این ویژگی ها و عادات در والدینی که مهارت های فرزند پروری مناسب را تمرین می کنند، قابل مشاهده هستند.

۷. نظم و انضباط

نظم و انضباط نه تنها بهترین چیزی است که می توانید به کودک بیاموزید، بلکه روشی برای کسب اطمینان از پرورش کودکی است که در آینده شادتر خواهد بود. چرا آموزش نظم و انضباط به کودکان تا این حد مهم است؟ کودکانی که آموزش نمی بینند، بیشتر احتمال دارد که لوس، متوقع، ناسپاس و حریص می شوند و تعجبی ندارد اگر در آینده، برای پیدا کردن دوست و شاد بودن در زندگی دچار مشکل شوند.

۸. به نیازهای کودک توجه می کنند.

به جای در نظر گرفتن آنچه که خودشان برای کودک می خواهند، به نیازهای کودک توجه می کنند. ممکن است کودک شما بیشتر ترجیح بدهد به تنهایی مشغول خواندن کتاب شود و دوست نداشته باشد در معرض توجه قرار بگیرد. در حالی که تشویق کودک به امتحان کردن چیزهایی که می تواند او را از پناهگاه امنش بیرون بکشد، بسیار خوب است، (گفتن اینکه «تا وقتی کاری را امتحان نکرده ای، نمی توانی متوجه شوی که آن را دوست داری یا نه» می تواند گاهی اوقات مفید باشد، خصوصا در مورد کودکانی که در حال کشف خود و خواسته ها و علایقشان هستند)، اما والدین باید مواظب باشند که کودک را صرفا به تلاش برای تجربه های جدید و نه برای تبدیل شدن به آنچه خودشان می خواهند، به انجام کاری تشویق کنند.

۹. همیشه می دانند که کودک با چه کسانی و مشغول انجام چه کاری است.

دوستان کودک شما چه کسانی هستند؟ والدین آن ها چه ویژگی هایی دارند؟ وقتی فرزند شما برای بازی به خانه دوستش می رود، با چه کسانی رو به رو می شود؟ این سوالات و سؤالات دیگر نه تنها برای حفظ امنیت کودک ضروری هستند، بلکه به شما کمک می کنند تا از تجربیات و روابط کودک با خبر باشید.

۱۰. مهربانی، احترام و همدلی با دیگران را به کودک می آموزند و به او یاد می دهند در مورد آنچه دارد، سخاوتمند و سپاسگزار باشد.

جای هیچ شکی نیست که همه ما می خواهیم کودک نمره های خوب بگیرد، در کلاس موسیقی، ورزش و فعالیت های دیگر جایزه بگیرد و در آینده موفق باشد اما اگر فراموش کنید «خوب بودن» را به کودک یاد بدهید، احتمال کمتری دارد که حتی در صورت کسب موفقیت های متعدد در آینده، شاد و رضایت مند باشند .

۱۱. با هم خندیدن، وقت گذرانی با یکدیگر و ارتباط مثبت را فراموش نمی کنند.

والدین خوب در همه حال و هر روز، زمانی را برای بازی کردن، دوچرخه سواری، آشپزی کردن، فیلم دید و یا خواندن یک کتاب خوب اختصاص می دهند و همیشه راهی را برای ارتباط با کودک و وقت گذرانی با او پیدا می کنند.

۱۲. حرف می زنند و گوش می کنند .

معمولا والدین بیشتر اوقات به جای حرف زدن با کودک، خطاب به کودک حرف می زنند گوش دادن به کودک را تمرین کنید و زمانی که با شما حرف می زنند، به آن ها توجه کنید. با توجه کامل به کودک، به او نزدیک تر می شود و بیشتر از افکار و احساسات کودک آگاه می شوید و از همه مهم تر اینکه کودک یاد می گیرد که چطور می تواند وقتی با او در مورد چیزی حرف می زنید، کاملا به شما توجه کند.

مرکز یادگیری سایت تبیان - منبع: نی نی بان
تهیه و تنظیم: مریم فروزان کیا